

opusdei.org

Dintr-o sută de suflete, ne interesează o sută

Sfântul Josemaría a văzut, în 2 octombrie, că Opus Dei se adresa la orice tip de persoană.

04.06.2011

«Trebuie să facem astfel ca, în toate activitățile intelectuale, să fie persoane drepte, cu o autentică conștiință creștină, cu o viață coerentă, care să folosească armele științei în slujba umanității și a Bisericii. Pentru că nu lipsesc

niciodată din lume, cum s-a întâmplat când Isus a venit pe pământ, noi Irozi care caută să exploateze cunoștințele științifice, până și falsificându-le, pentru a-l persecuta pe Cristos și cei care sunt ai lui Cristos. Ce mare muncă ne așteaptă!»

Acesta era un mare ideal al său: apostolatul inteligenței, de a conduce la Cristos oameni de știință sau de litere sau de arte, intelectualii.

Desigur, în viziunea fundațională erau persoane de tot felul. Și primii care l-au urmat erau foarte feluriți: studenți, muncitori, artiști... Spunea mereu: «Dintr-o sută de suflete, ne interesează o sută». Realitatea lui Opus Dei, ai cărui credincioși aparțin la cele mai diverse culturi, rase, meserii, categorii sociale este proba elocventă a aceluși criteriu al fondatorului.

«Oriunde poate să trăiască o persoană onestă, îi vom găsi aerul de respirat. Acolo trebuie să stăm cu bucuria noastră, cu pacea noastră interioară, cu dorința noastră de a purta sufletele la Cristos. Și unde? Unde sunt intelectualii? Unde sunt intelectuali. Unde sunt muncitorii manuali? Unde sunt muncitorii manuali. Și din aceste munci care este cea mai bună? Vă voi spune ca alte dăți: contează cel mai mult lucrul care se face cu cea mai mare iubire față de Dumnezeu. Când munciți și, fără a vă face remarcați, ajutați pe colegii voștri, vecinii voștri, aveți grijă de ei; să fiți Cristos care vindecă, Cristos prezent în mijlocul altora”.

Mii de bărbați și de femei

Nu evita totuși influența deosebită pe care intelectualii, cei care fac cultura, exercită asupra societății. Poate nu sunt persoanele cele mai

spectaculoase sau faimoase, dar desigur cele mai incisive. Îi compara cu zăpezile veșnice din vârful munților: de multe ori sunt îndepărtate și nu se văd, dar de acolo de sus se topesc și se scurg, trimițând apa care face fertil pământul. Instrumente optime, deci, pentru cristalizarea realităților temporale și ale întregii societăți.

De la primele studii de jurisprudență la Saragosa, sfântul Josemaría nu a încetat să stea în contact cu universitatea, Încuraja mulți tineri să întreprindă cariera universitară. Cerea de la toți un studiu serios și aprofundat pe propriul tărâm și tot atâta seriozitate pentru studiul religiei.

Știința și credința

În 1952, după ce a pregătit inițiativa cu multă rugăciune, a fondat Universitatea din Navarra, la Pamplona, în Nordul Spaniei. Acolo

se gândea ca la un centru de iradiere a datoriei de a fecunda știința și cultura cu lumina credinței. „Cu o monotonie care revine, unii încercau să facă să revină o incompatibilitate presupusă între credință și știință, între inteligența umană și Revelația divină. Această incompatibilitate se manifestă, dar numai aparent, când nu se înțeleg termenele reale ale problemei. Dat fiind că lumea a ieșit din mâinile lui Dumnezeu și El l-a creat pe om după chipul și asemănarea sa și i-a dat o scânteie din lumina sa munca inteligenței – chiar dacă cere un efort dur – trebuie să studieze sensul divin deja inerent natural în toate lucrurile; și cu lumina credinței îi percepem și valoarea supranaturală, făcută comprehensibilă de ridicarea noastră la ordinea harului. Nu putem avea frică de știință, pentru că orice cercetare, dacă este cu adevărat științifică, tinde la adevăr”.

Universitatea a început să câștige de atunci un prestigiu crescând și la participarea în mod activ la cercetare, în afara formării cu grijă a elevilor săi. În 1967 monsenior Escrivá a celebrat o Sfântă Liturghie pentru toată universitatea, în *campus*. În omilie a trasat panorama sfințirii în realitățile temporale. Și a lămurit: „Faptele pe care Opus Dei le promovează ca instituție, au caracteristici eminentamente seculare: nu sunt opere ecleziastice. Nu sunt învestite de nici o reprezentanță oficială a ierarhiei sfinte a Bisericii. Sunt fapte de promovare umană, culturală, socială, realizate de cetățeni care se angajează cu luminile Evangheliei și a le înflăcăra cu iubirea lui Cristos”.

Cu îndemnul său apostolic a fost fondată, în 1969, universitatea din Piura, în Peru. Vor veni în continuare alte instituții universitare în toată lumea, cu o semnătură durabilă de

cultură luminată de lumina
Evangheliei.

În același timp Josemaría Escrivá a dat impuls la crearea de școli în care să fie armonizată formarea intelectuală cu cea spirituală, după un sistem personalizat care tindea la dezvoltarea virtuților elevului. Școli în care părinții au dezvoltat un rol foarte important, exercitând în mod direct misiunea lor de primi educatori ai fiilor proprii. Modelul a reprezentat o noutate pedagogică și s-a extins în cele cinci continente. Cu același spirit s-au născut în diferite părți ale lumii școli agrare pentru formarea țăranilor, centre de formare profesională, școli pentru dezvoltarea femeilor, cabinete medicale, clinici...

www.josemariaescriva.info

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/dintr-o-
suta-de-suflete-ne-intereseaza-o-suta/](https://opusdei.org/ro-ro/article/dintr-o-suta-de-suflete-ne-intereseaza-o-suta/)
(14.03.2026)